

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/226/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215217074
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová-Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4215217074.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v spore žalobcu: Československá obchodná banka, a. s., so sídlom Bratislava, Michalská 18, IČO: 36 854 140, zastúpený Advokátska kancelária Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s. r. o., Bratislava, Prievozská 4/B, IČO: 47 239 921, proti žalovanému: S. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom G., C. XXX/XX, zastúpený JUDr. Zuzanou Bakovou, advokátkou, so sídlom v Dvoroch nad Žitavou, A. Józsefa 1, o zaplatenie 3.295,25 eura s príslušenstvom a iné, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 21. septembra 2017 č. k. 13C/580/2015-104 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku, čo do splatnosti priznanej sumy s príslušenstvom **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že konanie v časti o zaplatenie sumy 260 eur so 17,90% úrokom ročne zo sumy 80 eur od 15. 09. 2015 do zaplatenia, so 17,90% úrokom ročne zo sumy 80 eur od 22. 10. 2015 do zaplatenia, so 17,90% úrokom ročne zo sumy 100 eur od 02. 12. 2015 do zaplatenia, s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 80 eur od 15. 09. 2015 do zaplatenia, s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 80 eur od 22. 10. 2015 do zaplatenia a s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 100 eur od 02. 12. 2015 do zaplatenia zastavil. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.360,76 eura s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.219,90 eura od 09. 09. 2015 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Ďalšími výrokmi žalobu v časti prevyšujúcej sumu 2.360,76 eura, ako aj v časti 17,90% úroku ročne od 09. 09. 2015 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietol, ako aj žalobu v časti o zaplatenie sumy 640,74 eura s 18,9% úrokom ročne zo sumy 225,98 eura od 09. 09. 2015 do zaplatenia a s 5,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 569,67 eura od 09. 09. 2015 do zaplatenia zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 35% náhradu trov konania do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z. z., § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a § 497 a § 503 ods. 1 prvá a posledná veta Obchodného zákonníka. Uviedol, že žalobou doručenou súdu dňa 18. 09. 2015 sa žalobca domáhal zaviazania žalovaného na zaplatenie sumy 3.295,25 eura so 17,90% úrokom ročne zo sumy 2.568,95 eura od 09. 09. 2015 do zaplatenia, s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.154,39 eura od 09. 09. 2015 až do zaplatenia. Žalobca si uplatnil aj ďalší nárok, a to na zaplatenie sumy vo výške 640,74 eura s 18,9% úrokom ročne zo sumy 225,98 eura od 09. 09. 2015 do zaplatenia a s 5,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 569,67 eura od 09. 09. 2015 až do zaplatenia

a náhradu trov konania. Uplatnený nárok v časti o zaplatenie sumy 3.295,25 eura s príslušenstvom žalobca odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 23. 04. 2013 Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. 005751388R, predmetom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému úver vo výške 3.000 eur, ktorý bol žalovaný oprávnený čerpať jednorazovo dňa 23. 04. 2013. Žalovaný v uvedený deň úver čerpal a zaviazal sa ho splácať v 60 mesačných anuitných splátkach, počnúc 15. 05. 2013. Splátky č. 1 až 59 boli dohodnuté vo výške 75,72 eura a výška poslednej - 60. splátky mala byť určená žalobcom na základe priebehu splácania úveru. Žalovaný nedodrжал platobnú disciplínu, a tak žalobca v súlade s bodom 9.1 Všeobecných obchodných podmienok (VOIP) určil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 15. 10. 2014. Ku dňu 08. 09. 2015 žalobca eviduje voči žalovanému zo zmluvy č. 005751388R pohľadávku vo výške 3.295,25 eura, ktorá pozostáva z istiny vo výške 2.568,95 eura, úroku vyčísleného do 08. 09. 2015 vo výške 543 eur, úroku z omeškania vyčísleného do 08. 09. 2015 vo výške 140,86 eura a neuhradených poplatkov vo výške 42,44 eura. Žalobca ďalej dôvodil, že na základe žiadosti žalovaného mu vystavil Oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg. č. 005831492R z 28. 05. 2013, ktorým došlo k uzavretiu Zmluvy o povolenom prečerpaní č. 005831492R, na základe ktorej bolo žalovanému povolené prečerpanie na bežnom účte do výšky 1.800 eur formou úveru, ktorý mohol byť čerpaný od 28. 05. 2013. Zmluvné strany sa dohodli, že výška úrokovej sadzby je 18,90% ročne a úroku z omeškania je 5,5% ročne. V zmysle č. II ods. 5 VZP pre prečerpanie bol žalovaný povinný k poslednému dňu kalendárneho mesiaca zabezpečiť na svojom bežnom účte dostatok peňažných prostriedkov na úhradu mesačných úrokov a úrokov z omeškania. Žalovaný nedodrжал dohodnuté zmluvné podmienky, v dôsledku čoho žalobca dňa 31. 05. 2014 určil splatnosť úveru v súlade s čl. VII ods. 2 písm. a) VZP pre prečerpanie a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 2.016,18 eura. V dôsledku nedodržania platobnej disciplíny zo strany žalovaného eviduje voči žalovanému ku dňu 08. 09. 2015 pohľadávku vo výške 640,74 eura, ktorá pozostáva z istiny vo výške 225,98 eura, z úroku vyčísleného do 08. 09. 2015 vo výške 343,69 eura a z úroku z omeškania vyčísleného do 08. 09. 2015 vo výške 71,07 eura. Za dôkaz k tejto časti nároku žalobca označil oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania, obchodné podmienky pre povolené prečerpanie bežného účtu, oznámenie o zosplatnení úveru a úrokové sadzby žalobcu. Z dokazovania vykonaného v súlade s § 295 CSP mal súd za preukázané, že dňa 23. 04. 2013 bola medzi sporiacimi sa stranami uzavretá Zmluva o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. 005751388R, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 3.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť 60 mesačnými anuitnými splátkami, pri pevnej úrokovej sadzbe 16,90% ročne, RPMN (ročnej priemernej miere nákladov) vo výške 24,80% a priemernej hodnote RPMN vo výške 19,53%. Dátum splatnosti prvej splátky bol dohodnutý na 15. 05. 2013 a poslednej anuitnej splátky na 15. 04. 2018, pričom 15. deň v mesiaci bol dohodnutou lehotou splatnosti dohodnutých anuitných splátok, z ktorých prvá až predposledná splátka bola dohodnutá vo výške 75,72 eura a posledná anuitná splátka mala byť bankou vypočítaná na základe priebehu splácania úveru. Žalovaný mal celkom zaplatiť sumu vo výške 4.946,35 eura. Podľa čl. VII zmluvy, súčasťou úveru bolo aj poistenie pre prípad poistnej udalosti smrti, invalidity a pracovnej neschopnosti dlžníka, pričom poistné za uvedené poistenia bolo celkom vo výške 3,72 eura. Žalobca adresoval žalovanému Oznámenie o zosplatnení úveru z 16. 10. 2014, v ktorom žalovanému oznámil vyhlásenie celej pohľadávky v súvislosti so zmluvou č. 005751388R z 23. 04. 2013 za splatnú k 15. 10. 2014 a žalovaného vyzval na zaplatenie sumy 2.834,46 eura vrátane príslušenstva a poplatkov. Súd v súlade s § 145 ods. 2 CSP konanie zastavil v rozsahu čiastočného späťvzatia žaloby. Podľa tabuľky vyhotovenej žalobcom, žalovaný v období od 15. 05. 2013 do 08. 09. 2015 úhrnom zaplatil svojmu veriteľovi sumu vo výške 1.195,07 eura, z ktorej bola suma vo výške 431,05 eura zúčtovaná na istinu, na úrok bola zúčtovaná suma vo výške 618,24 eura, suma 7,98 eura bola zúčtovaná na úrok z omeškania a na poplatky bola zúčtovaná suma vo výške 137,80 eura. Ku dňu predčasného zosplatnenia úveru (15. 10. 2014) žalobca podľa uvedenej tabuľky evidoval dlh žalovaného vo výške 2.834,04 eura, ktorý pozostával z istiny zahrnutej v dlžných splátkach vo výške 258,18 eura, predčasne zosplatnenej istiny vo výške 2.410,77 eura, úroku zahrnutého v dlžných splátkach vo výške 119,58 eura, dlžného úroku z omeškania vo výške 3,07 eura a dlžných poplatkov vo výške 42,44 eura. Súd nárok žalobcu na údajne omeškané poplatky vo výške 42,44 eura nepovažoval za dôvodný, najmä keď z uvedenej tabuľky je zrejmé, že žalovaný mal platiť každý mesiac poplatky po 3,72 eura, pričom na 18 splátok splatných do vyhlásenia predčasnej splatnosti mal zaplatiť poplatky (len) vo výške 66,96 eura (18 x 3,72), pričom žalobca mu na poplatky zúčtoval sumu vo výške 137,80 eura. Z uvedeného dôvodu súd preplatok poplatku nad sumu 66,96 eura (70,84 eura) započítal v prospech dlhu žalobcom vyčísleného v prehľadovej tabuľke, rovnako ako aj platby žalovaného realizované vo výške po 100 eur v júni a v decembri 2015, resp. po 80 eur v septembri a októbri 2015, teda po predčasnom zosplatnení úveru. S poukazom na uvedené súd nárok žalobcu v súvislosti s úverovou zmluvou č. 005751388R považoval za dôvodný do výšky

2.360,76 eura (2.834,04 eura - údajne omeškané poplatky 42,44 eura - preplatok uhradený žalobcom na poplatkoch 70,84 eura - úhrady žalovaného po zosplatnení vo výške 360 eura) a v časti prevyšujúcej uvedený prísudok súd žalobu zamietol. V súvislosti s úverovou zmluvou č. 005751388R si žalobca v žalovanej istine, popri úroku zahrnutého v dlžných splátkach splatných do predčasného zosplatnenia úveru (v tejto časti súd nárok žalobcu považoval za dôvodný), uplatnil aj nárok na ďalší úrok, ktorý vyčíslil do 08. 09. 2015 a od 09. 09. 2015 do zaplatenia si uplatnil nárok na 17,90% úrok ročne zo sumy 2.568,95 eura pred čiastočným späťvzatím žaloby v dôsledku úhrad žalovaného. Pokiaľ si zmluvné strany v zmluve dohodli úrokovú sadzbu 17,90% ročne, pričom žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru k 15. 10. 2014, podľa názoru súdu zostal nepreukázaným nárok žalobcu prevyšujúci dlžné splátky úroku zahrnuté v dlžných splátkach splatných do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Riadny úrok z úveru predstavuje odplatu pre veriteľa za užívanie istiny úveru dlžníkom po dohodnutú dobu - do konečnej splatnosti úveru. Využitím práva predčasného zosplatnenia úveru zo strany veriteľa dochádza k zmene obsahu záväzku spotrebiteľa ako dlžníka, ktorý stráca výhodu splátok splatných do termínu konečnej splatnosti, teda čerpané peňažné prostriedky už nemá právo užívať po dobu pôvodne dohodnutú - do konečnej splatnosti, ale dlžnú sumu čerpania musí vrátiť veriteľovi predčasne, bez nároku na zmluvne dohodnutú odmenu v podobe úroku splatného po predčasnom zosplatnení úveru. Názor konajúceho súdu o (ne)dôvodnosti nároku žalobcu na (ďalší) úrok z úveru po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru je v súlade s rozhodnutiami iných (a vyšších) súdov. S poukazom na uvedené súd žalobcovi v prísudku sumy vo výške 2.360,76 eura priznal len úrok splatný do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (119,58 eura) a úrok vyčíslený žalobcom za dobu od 16. 10. 2014 do 08. 09. 2015, resp. osobitne žalovaný 17,9% úrok ročne od 09. 09. 2015 do zaplatenia (dlžnej istiny) zamietol. Žalobca si v žalovanej sume uplatnil aj nárok na úrok z omeškania vyčíslený do 08. 09. 2015 vo výške 140,86 eura, pričom súd uvedený nárok žalobcu na vyčíslený úrok z omeškania považoval za dôvodný, keď žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., a to nielen z dlžných splátok odo dňa nasledujúceho po ich splatnosti, ale aj z predčasne zosplatnenej istiny úveru odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty splatnosti na jej zaplatenie. Pokiaľ bolo oznámenie o predčasnom zosplatnení úveru doručené žalovanému dňa 20. 10. 2014, tento bol s poukazom na § 563 Občianskeho zákonníka povinný plniť dňa 21. 10. 2014. Pokiaľ v uvedený deň žalovaný neplnil, dňom 22. 10. 2014 sa dostal do omeškania aj s úhradou predčasne zosplatneného úveru vyčísleného žalobcom do 08. 09. 2015 vo výške 140,86 eura. Po odpočítaní vyčísleného úroku z omeškania zo sumy prísudku sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou sumy vo výške 2.219,90 eura a žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, ktorá k 21. 10. 2014 (začiatok omeškania s úhradou predčasne zosplatnenej istiny úveru) bola 0,05%. Strany sporu sa dňa 28. 05. 2013 podpísali aj pod Oznámenie žalobcu o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg. č. 005831492R, podľa ktorého žalobca žalovanému schválil povolené prečerpanie jeho bežného účtu č. 4002494102 do výšky úverového limitu 1.800 eur, ktorý mohol byť čerpaný od 28. 05. 2013 pri úrokovej sadzbe 18,90%. Podľa ďalšieho textu uvedeného Oznámenia, dňom uvedeným pri podpise banky je medzi žalovaným a bankou uzavretá zmluva o povolenom prečerpaní č. 005831492R na dobu neurčitú s tým, že dlžník je povinný úver splatiť kedykoľvek, na požiadanie banky. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy mali byť aj (nešpecifikované) Obchodné podmienky, Všeobecné obchodné podmienky, predzmluvný formulár, pričom žalobca v súvislosti s nárokom zo zmluvy o povolenom prečerpaní č. 005831492R označil za dôkaz popri oznámení o poskytnutí povoleného prečerpania aj obchodné podmienky pre povolené prečerpanie bežného účtu, oznámenie o zosplatnení úveru a úrokové sadzby žalobcu, ktoré dôkazy aj predložil. Ďalšie tzv. neoddeliteľné súčasti zmluvy o povolenom prečerpaní za dôkaz žalobca ani neoznačil a ani nepredložil, pričom súd konštatoval, že predložené obchodné podmienky pre povolené prečerpanie bežného účtu nie sú ako neoddeliteľná súčasť zmluvy žalovaným podpísané (bod 40 - 45 rozsudku Súdného dvora C 42-15 z 09. 11. 2016), a preto súd na ne, ako na súčasť zmluvy z 28. 05. 2013, neprihliada. Žalobca adresoval žalovanému Oznámenie o zosplatnení úveru z 01. 06. 2014, v ktorom žalovanému oznámil, že už bol niekoľkokrát písomne vyzvaný, aby bez meškania zaplatil dlžnú čiastku, ktorá vznikla neuhradením úrokov, poplatkov a úrokov z omeškania, vyplývajúcich z Dodatku o povolenom prečerpaní/Zmluvy o povolenom prečerpaní z 28. 05. 2013 uzatvorenej k Zmluve o povolenom prečerpaní. Z dôvodu pretrvávajúceho omeškania žalobca vyhlásil celú svoju pohľadávku z úveru dňom 31. 05. 2014 za splatnú a súčasne žalovaného vyzval do 11. 06. 2014 zaplatiť celú dlžnú sumu, ktorá k 01. 06. 2014 vrátane nepovoleného debetu na bežnom účte predstavuje 2.016,18 eura. Z tabuľky vyhotovenej žalobcom na čl. 61 súdneho spisu je zrejmé, že napriek tomu, že strany sporu sa dohodli o povolenom prečerpaní bežného účtu žalovaného č. 4002494102, uvedená tabuľka súvisí s účtom č. 4018105765, pričom žalobca netvrdil, že by účtu povoleného prečerpania bolo pridelené číslo

4018105765. Ani z tabuľky, ale ani z Oznámenia žalobcu o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg. č. 005831492R nie je zrejmy spôsob čerpania úveru povoleným prečerpaním a už vôbec nie je zrejmy akýkoľvek záväzok žalovaného, teda termín, spôsob a výška úhrady prípadného čerpania úveru povoleným prečerpaním. Žalobca až do vyhlásenia dokazovania za skončené netvrdil, kedy vznikla dlžníkovi povinnosť úver splatiť, teda, kedy a či vôbec požiadal žalovaného o plnenie, najmä keď podľa Zmluvy o povolenom prečerpaní č. 005831492R bol dlžník povinný úver splatiť kedykoľvek, (len) na požiadanie banky (§ 1 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom k 28. 05. 2013). Pokiaľ žalobca vo svojej špecifikácii z 29. 12. 2015 tvrdil, že predčasnú splatnosť úveru určil k 31. 05. 2014, nielenže opomenul preukázať dovoľenosť „určenia“ predčasnej splatnosti, možnosť využitia ktorej sa v Oznámení žalobcu o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg. č. 005831492R vôbec nespomína. Žalobca opomenul aj tvrdiť, aká bola povinnosť žalovaného pred údajným predčasným zosplatnením a v akej výške, resp. s akým splatným záväzkom sa žalovaný dostal do omeškania, resp. kedy bol omeškaný záväzok splatný a na základe čoho. Žalobca opomenul uviesť, prečo z platieb žalovaného zúčtoval na poplatky nielen sumu 45 eur, ale aj sumu 72,75 eura, najmä keď podľa Oznámenia žalobcu o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg. č. 005831492R, ktoré je s poukazom na § 710 Obchodného zákonníka aj zmluvou o úvere, žalovaného nezaťažovala povinnosť platenia akýchkoľvek poplatkov (§ 5 ods. 1 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom k 28. 05. 2013). Z uvedenej tabuľky takisto nie je zrejme, prečo žalobcovi mal vzniknúť nárok na úrok z omeškania pred tvrdeným vyhlásením predčasnej splatnosti úveru, teda s plnením akej povinnosti sa mal žalovaný dostať do omeškania, resp. prečo mal žalobcovi vzniknúť nárok na úrok aj po tvrdenom vyhlásení predčasnej splatnosti úveru s poukazom na dôvody uvedené súdom v tomto rozsudku pri spotrebiteľskom úvere na základe zmluvy z 23. 04. 2013. Tvrdenie žalobcu, že žalovaný sa dostal do omeškania vo februári 2013, pričom svoje záväzky voči žalobcovi nikdy v plnej výške nevyrovnal, nemá logiku, keď podľa tvrdení žalobcu, vzťahy medzi stranami sporu vznikli až na základe zmlúv uzavretých po februári 2013, a to 23. 04. 2013, resp. 28. 05. 2013. V spore proti spotrebiteľovi, s poukazom na § 5b zákona č. 2150/2007 Z. z., nepostačuje tvrdenie žalobcu, že v dôsledku nedodržania (nešpecifikovanej) platobnej disciplíny zo strany žalovaného žalobca eviduje voči žalovanému ku dňu 08. 09. 2015 pohľadávku vo výške 640,74 eura, najmä keď žalobca v Oznámení o zosplatnení úveru z 01. 06. 2014 vyhlásil celú svoju pohľadávku z úveru čerpaného titulom povoleného prečerpania dňom 31. 05. 2014 za splatnú a súčasne žalovaného vyzval do 11. 06. 2014 zaplatiť celú dlžnú sumu, ktorá k 01. 06. 2014 vrátane (nešpecifikovaného) nepovoleného debetu na (nešpecifikovanom) bežnom účte mala predstavovať sumu vo výške 2.016,18 eura. V prehľadovej tabuľke na čl. 61 súdneho spisu sa číslo, resp. suma vo výške 2.016,18 eura vôbec nevyskytuje. K tvrdenému predčasnému zosplatneniu bola pohľadávka žalobcu vyčíslená sumou 2.015,89 eura, v ktorej sú zahrnuté aj údajne omeškané poplatky vo výške 42,25 eura, ktoré si však žalobca v tomto konaní ani neuplatnil, aj keď podľa tabuľky poplatky vo výške 42,25 eura neboli uhradené. Po 01. 06. 2014 podľa prehľadovej tabuľky, ale nie podľa tvrdení žalobcu, žalovaný mal realizovať úhrady v celkovej výške 1.574,02 eura, no napriek tomu si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy vo výške 640,74 eura oproti sume 399,62 eura, ktorá je výsledkom po odpočítaní úhrad žalovaného a neuplatnených poplatkov zo sumy 2.015,89 eura. S poukazom na všetky uvedené dôvody a ich vzájomné súvislosti, súd nemal preukázanú dôvodnosť nároku žalobcu uplatneného v súvislosti s Oznámením žalobcu o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg. č. 005831492R a žalobu v časti o zaplatenie sumy 640,74 eura s 18,9 % úrokom ročne zo sumy 225,98 eura od 09. 09. 2015 do zaplatenia a s 5,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 569,67 eura od 09. 09. 2015 do zaplatenia zamietol. Žalobca bol v konaní len čiastočne úspešný (67,50%), pričom neúspech žalobcu v časti istiny, úroku a úroku z omeškania je úspechom žalovaného (32,50%), ktorý sa odrátava od úspechu žalobcu. Preto súd o náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP podľa § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že procesne úspešnejšiemu žalobcovi priznal 35% náhradu trov konania. Lehotu na plnenie súd žalovanému určil v súlade s § 232 ods. 3 CSP.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalovaný, a to v časti splatnosti priznanej sumy s príslušenstvom. Navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že ho zaviazal na plnenie sumy 2.360,76 eura s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.219,90 eura od 09. 09. 2015 do zaplatenia, v mesačných splátkach po 200 eur, vždy do 20. dňa kalendárneho mesiaca. Uviedol, že vzhľadom na jeho majetkové a sociálne pomery nie je schopný priznaný nárok uhradiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Okrem dlhu priznaného v tomto súdnom konaní je povinný platiť hypotekárny úver na rodinný dom vo výške 400 eur mesačne a ďalšiu pohľadávku spláca v exekučnom konaní.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaného uviedol, že žalovaný sa počas celého prvoinštančného konania k veci nevyjadril, svoje tvrdenia uvádzané v podanom odvolaní nepodložil žiadnymi dôkazmi. Jeho tvrdenia sú účelové a oneskorené. Ak mal žalovaný snahu o zaplatenie priznanej sumy v mesačných splátkach, mal túto snahu prejavíť už aj pred doručením rozsudku prvoinštančného súdu. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s verejným vyhlásením rozsudku a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku, čo do splatnosti priznanej sumy s príslušenstvom, podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

5. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 470 ods. 2 prvej vety CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Počnúc od 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý zrušil dovtedy platný zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov Občiansky súdny poriadok. Keďže v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (ak nie je ustanovené inak), je potrebné na danú právnu vec aplikovať právnu úpravu zákona č. 160/2015 Z. z.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak
a/ od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý
b/ ide o nerozlučné spoločensťvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov
c/ určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

10. Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

11. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (okrem prípadov uvedených v ustanovení § 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

12. Predmetom konania je nárok žalobcu uplatnený žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 18. 09. 2015, vyplývajúci zo vzniknutého dlhu žalovaného v súvislosti s uzavretou Zmluvou o ČSOB spotrebiteľskom úvere zo dňa 23. 04. 2015, ako i zmluvou o prečerpaní. Keďže žalovaný podal odvolanie len v časti splatnosti priznanej sumy s príslušenstvom, odvolací súd sa v odvolacom konaní zaoberal už len zročnosťou priznanej sumy s príslušenstvom.

13. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak, súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

14. Vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach, pričom zároveň stanoví výšku splátok a podmienky ich zročnosti. Zároveň umožňuje súdu určiť, že nezaplatením, resp. omeškaním s plnením čo i len jednej splátky nastáva zročnosť celého plnenia. Pokiaľ strata výhody splátok nie je v rozhodnutí výslovne vymedzená, strana, v prospech ktorej je podľa

rozsudku plnené, nemá oprávnenie požadovať splnenie celého dlhu pre omeškanie alebo nesplnenie niektorej splátky.

15. Odvolací súd, vychádzajúc z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie v danej veci dospel k záveru, že odvolanie podané žalovaným, z hľadiska ním vymedzených dôvodov, nebolo spôsobilé privodiť zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie, čo do splatnosti priznanej sumy s príslušenstvom, v prospech odvolateľa. Z obsahu spisu je nesporné, že žalovaný až v rámci odvolacieho konania žiadal, aby mu plnenie priznanej sumy s príslušenstvom súd povolil realizovať vo forme splátok. Takúto požiadavku žalovaného odvolací súd, zhodne s názorom žalobcu prezentovaným vo vyjadrení k podanému odvolaniu, považuje za oneskorenú, keď v konaní nebolo preukázané a ani tvrdené, že by tak žalovaný nemohol urobiť v konaní pred prvoinštančným súdom, v ktorom bol pasívnym.

16. Žalovanému nič nebránilo, aby tento prostriedok procesnej obrany využil v konaní pred súdom prvej inštancie, a nie až v rámci odvolacieho konania. Potom na túto požiadavku žalovaného odvolací súd s ohľadom na ustanovenie § 366 CSP nemôže prihliadať. Teda, pokiaľ žalovaný tento prostriedok procesnej obrany uplatnil až v rámci podaného odvolania proti napadnutému rozhodnutiu súdu prvej inštancie, bez toho, že by bolo preukázané, že tak nemohol urobiť už v konaní pred súdom prvej inštancie, na takéto neprípustnú novotu odvolacieho konania odvolací súd nemôže prihliadať.

17. Rovnako je potrebné uviesť i to, že i v prípade včasného uplatnenia požiadavky žalovaného na plnenie v splátkach, by nebolo možné považovať podané odvolanie žalovaného za dôvodné, a to i z toho ohľadu, že žalovaný napriek tomu, že žiada o možnosť plnenia priznanej sumy s príslušenstvom v splátkach, túto svoju požiadavku na plnenie v splátkach neoprel o žiadne konkrétne skutkové okolnosti, z ktorých by bolo zrejmé a jednoznačné, že jeho majetkové a sociálne pomery takúto možnosť plnenia odôvodňujú. Len všeobecné konštatovanie žalovaného, že plnenie v lehote 3 dní mu neumožňujú jeho majetkové a sociálne pomery, s ohľadom na jeho ďalšie dlhy, bez toho, že by bolo i skutočne zrejmé, že tomu tak je, nie je v žiadnom prípade spôsobilé privodiť zmenu rozhodnutia v prospech odvolateľa.

18. S ohľadom na uvedené, je odvolací súd tohto názoru, že pre rozhodnutie súdu o plnení v splátkach neboli dané žiadne dôvody, keď pre rozhodovanie súdu o tom, že určí dlhšiu lehotu na plnenie, resp. určí plnenie v splátkach, musí mať súd preukázané, že sa jedná o odôvodnený prípad. V danej veci takáto skutočnosť zjavne preukázaná nebola, keď jednak takáto požiadavka žalovaného na túto formu splnenia pohľadávky žalobcu nebola pred rozhodnutím súdu prvej inštancie ani prednesená, ako ani riadne odôvodnená. Odvolací súd tak napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, čo do splatnosti priznanej sumy s príslušenstvom, považoval za vecne správny, a preto ho v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).